

Těch pár slov, která jsme spolu promluvily u Zdi nářků, jako by zrušilo strach z jinakosti – lidé se přiblížili a zaplnili prázdný prostor kolem mě.

Modlit se i za ty, které neznáme

Někdy si říkám, zda není naše modlitba ještě „cennější“, když se modlíme za někoho neznámého. Čas od času, když si přečtu nějaký časopis určený široké veřejnosti, pomodlím se za někoho, o kom se tam píše. Nedávno jsem dvakrát četla, že belgický herec Benedikt Poelvoorde prochází „existenciální krizí“. Dojalo mě, že známý herec dokáže s prostotou a pokorou říct: „Víte, nemám se dobře.“ Nebo například Madonna. Když před několika lety vyšel klip, ve kterém objímala kněze, vyslechla jsem mnoho kritik na její adresu ... ale koho napadlo se za ni pomodlit? Jistě že to je šokující. Ale v dnešním světě se člověk musí hodně snažit a chce-li prodat svoje zboží nebo sebe sama, je třeba šokovat. Musela jsem se skutečně pousmát, že pojmenovala svou dceru Lourdes. Možná je to naivní, ale věřím, že u Pána není nic nemožné, nemyslíte?

Modlit se za lidi jiného vyznání, jiných názorů...

A což kdyby naše modlitba za lidi jiného vyznání měla ještě větší vliv? Modlili jste se už někdy za ajatolláha? Modlili jste se někdy s láskou a vírou za někoho, kdo je jiný než vy, koho si nevážíte, kdo vás znechucuje nebo šokuje? Není právě tohle ta nejkřesťanštější modlitba? Když se modlíte za ty, kteří vás milují, co děláte zvláštního? Copak to nedělají také pohané? Ježíš nás zve k tomuto:

Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují. Tak budete syny svého nebeského Otce, neboť on dává vycházet svému slunci pro zlé i pro dobré a sesílá déšť spravedlivým i nespravedlivým. (Mt 5,44-45)

Obdivuji tu řeholnici, zdravotní sestru v Haifě v Izraeli, která si dovolila spolehnout se na modlitbu a změnila pohled této ženy na své spolusestry. Jak je modlitba krásná... Jak budeme v nebi překvapeni, až uvidíme milosti, které jsme dostali od lidí, jež ani neznáme. Jak budeme asi šťastni, až uvidíme, jak Boží Láska vyslyšela všechny naše modlitby. Copak by nás Ježíš prosil o modlitbu, kdyby ji nechtěl vyslyšet?

Modlete se jeden za druhého, abyste byli uzdraveni. Mnoho zmůže a velmi je účinná modlitba spravedlivého! (Jak 5,16)

*Zpracováno podle knihy sestry Marie od Navštívení: Krásný žebrák.
Redakčně upraveno*

Zprávy a oznámení

Schůzka farní rady

Schůzka farní rady plánovaná na úterý 31. 1. je přeložena o týden dříve na úterý 24. 1. od 19,00 hod.

Úloha církve dnes a nové horizonty v katolické církvi

Na toto téma pořádá místní skupina České křesťanské akademie ve čtvrtek 26. 1. od 18 hodin v malém sále Společenského centra diskusní setkání s hosty ze zahraničí Jiřím G. Kohlem a Peterem Žaloudkem.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem ☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 1. 2. 2012. Redakce: P. Jan Kunik, Ivana Hoyerová Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: www.localizations.cz/rozmital

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 2 Ročník IX

22. ledna 2012

Láska umí odpustit a nezná proklínání.

Vítězslav Hálek

Vojtěch Kodet: Když mne to v kostele nebaví I

1. část přepisu přednášky z Charismatické konference.

Ač se k tomu mnoho lidí nerado přiznává, je skutečností, že mnoho lidí má ve svém životě období, kdy je to v kostele nebaví. To není většinou žádná katastrofa, ale je to výzva k zamyšlení se nad celou touto problematikou a posunout se tak snad kousek dál. Jak a kam, to čtěte dál...

Musím se přiznat, že název této přednášky mi dal příležitost jednak okusit lásku mých přátel, jednak vyzkoušet svoji pokoru. Nedovedete si představit, kolik spolubratří mě častovalo různými poznámkami... Všechny je jmenovat nebudu, jenom teď na začátku, aby si nemysleli, že si mohou jen tak bezelstně střílet z kamaráda.

Před týdnem jsem v Praze potkal kamaráda, byl to laik, ženatý, dvě děti, a on říká: „My na celou konferenci nemůžeme, ale na tvou přednášku přijedeme, protože ani mě ani mého syna to v kostele nebaví. Jsem zvědav, co ty k tomu řekneš!“ To by ještě šlo. Ale když jsem tady vystupoval po schodech na pódium, tak Pavel Semela říká: „To by mě fakt zajímalo, co dělá Kodet, když ho to v kostele nebaví. „Ale nejen to. Včera jsem pochopil, že tu přednášku měl mít někdo úplně jiný. P. Michal Slavík mi řekl: „To je situace, ve které já jsem v životě nebyl.“ A já mu říkám: „No jo, nezapomeň, že ty jsi celý život na mši Michala Slavíka!“

Už z těchto několika historek začínáme tušit, že jde hlavně o problém vás laiků, ale tak trochu i nás kněží. Rozdíl je v tom, že vy to můžete vyřešit jako třeba jedna paní. Seděla na mši a poslouchala kázání, ale najednou si řekla: „Propánajána, mám já tohleto zapotřebí?!“ A prostě odešla. Pak se z toho vyznávala knězi a on na to: „Já vás úplně chápu. Problém je v tom, že já ze mše odejít nemůžu.“

Takových řečí o tajemství eucharistie, celý rok o tom slyšíme ve farnostech, čteme knížky. Víme, že jde o vrcholné tajemství naší víry. Přijímáme Slovo Boží, které má rozhořívát naše srdce... a ono nic. Dokonce mi kdosi řekl: „Otče, ale vy nevíte, o čem je ten život laiků. Vy nevíte, co laik musí v kostele vydržet a vytrpět...“ Ono to je někdy skutečně náročné. Proč? Samozřejmě hraje roli lidský faktor. My víme, že středem liturgie nejsem ani já ani vy, ale ten Pánbůh, který je někde uprostřed a který to všechno zinscenoval a vede nás k tomu. Můžeme říci, že je to celá Nejsvětější Trojice. To je sice hlavní aktér celého slavení, ale s nimi asi opravdu není problém. Ani s Pánem Ježíšem, ani s Duchem svatým. My ale se slavením máme problém. My nerozumíme a nedovedeme se otevřít pro jejich působení.

Ale pak jsme tady ještě my, kněží u oltáře. Já to naschvál tak trochu rozděluji, protože ten pohled je přece jen maličko jiný. První obtíže, které souvisí s tím nebavením v kostele nebo s tím, že je to pro vás náročné, že někdy opravdu nevíte, jak to prožít, ty začínají opravdu u nás, u kněží. Ono není úplně jedno, kdo mši sv. slouží. Když ten kněz je skutečně služebníkem Božím, je pomazán Duchem, zvěstuje evangelium a neříká tam jenom příběhy z cest nebo svůj vlastní chorobopis, tak prostě tím slovem a celým slavením buduje církevní obec, duchovně ji pozvedá. Apoštol Pavel píše, že víra je ze slyšení, a to je moc důležitá věc. Tam, kde se skutečně evangelium zvěstuje v moci Boží, prorockým způsobem, tam se lidé probouzejí k víře, tam roste Boží obec, tam Duch svatý může usvědčovat z hříchů, může osvěcovat naši cestu, může uspořádávat naše vztahy, proměňuje náš život. Přitom právě kázání bývá hlavním bodem bohoslužby, který většinou lidi tak trochu napíná, někdy i zakalí celé slavení.

Pro úplnost – ono to taky není žádná legrace stát u oltáře a mít před sebou dav lidí. Je potřeba to někdy vyzkoušet. Bohužel naostro to úplně nejde a tak třeba, já nevím, při nějaké příležitosti zkuste vystoupit před stovkou, dvěma stovkami, pěti stovkami lidí a říkat něco smysluplného. Všichni se na vás dívají... Samozřejmě i někteří kněží v sobě mají určitou tenzi a pak se stane, že třeba čtou modlitby jiným hlasem, než normálně mluví. On ještě v sakristii ministranty zpohlavkoval nebo řekl nějaký vtíp, ale pak přijde k oltáři a má jiný hlas, jinou dikci. Lidé si nějak zvyknou, ale není to úplně ono. A pak třeba zvlášť u starších kněží nezapomeňte, že ještě podle předpisů tridentského koncilu, (platných až do II. vatikánského koncilu – pozn. red.) byl kněz vázán pod těžkým hříchem každým slovem a gestem při bohoslužbě. Kněží žili v určité úzkosti, aby udělali všechno tak, jak mají. Pro nás ministranty bylo vždy komické, jak si pan farář dává na vše pozor. Úplně ho to ale vedlo k tomu, že ztratil schopnost slavit, být dítětem před Bohem, jakoby tím, který si hraje, který hraje s Bohem tu velkou hru, je účasten krásných tajemství... To jen tak na vysvětlení. Co s tím dál?

Vyměnit kněze, ne? Běžte za generálním vikářem! Chudáci biskupové a generální vikáři... Víte, vždycky když nastane období kněžských přesunů, nastanou také různé petice, přicházejí delegace z farností s poselstvím dvojího druhu: „tohohle nechceme pustit,“ a „tohohle nechceme přijmout.“ Generální vikář objíždí farnosti a mluví s těmi lidmi, mluví s kněžími. Už je připravená změna, teď stačilo vyměnit dva lidi, ale tamten nechce jít tam, kde byl ten první, takže musíme najít třetího, abychom je mohli vyměnit. Teď ten třetí zase nechce jít tam... Nakonec je z toho změna sedmi míst. A teď, když už je všechno připraveno, přijde petice a pan farář řekne, že se stěhovat nebude...Nedovedete si představit, co je to na biskupstvích za trauma. Nehledě na to, že samozřejmě i generální vikář i biskup přeje každé farnosti mladého, schopného, zdravého, výborného kněze kazatele, šikovného, který to umí s mládeží i se starými lidmi, který se vydává do krajnosti, nevím co všechno. Ale kde je má brát? A přesto nejsme úplně bezmocní, co se týká kněží, tedy my kněží už vůbec ne. Ale ani vy nejste bezmocní. Sice budete těžko kněze předělávat, ale přesto můžete hodně. První věc je, že toho kněze přijmete jako člověka. Takového, jaký je. S jeho historií i s jeho limity. Jako člověka. Že se za něj budete modlit jako za kněze a podporovat ho.

A že budete od něho něco očekávat. To je hrozně důležitá věc, protože když přijde kněz do farnosti a nikdo od něho nic nechce, to je to nejhorší, co se může stát. Pamatuji, že jsem byl ustanoven v jedné farnosti, kdy na faře za den většinou nezazvonil nikdo. Tedy někdy zazvonila pošťáčka, když přinesla poštu. Já už jsem se pak raději na tu poštu chodil zeptat, protože ta nejistota, že pošťáčka nepřijde a neuvidím nikoho, byla tak velká, že jsem raději na poštu zašel, abych promluvil pár slov s paní za přepážkou a popovídal si s ní, jaký je den, to nám vyšlo sluníčko, co nového... Dozvěděl jsem se nějaký drb z vesnice a pak jsem čekal až do

večera, kdy přišlo na mši těch obvyklých pět babiček. To bylo za totality, ale jsou kněží, kteří jsou třeba v pohraničí a prožívají denně totéž. Ten nejhorší pocit je, když mě nikdo nepotřebuje, nikdo ode mě nic nečeká. Na druhou stranu je pravda, že když jsou kněží přetíženi, vylézají zase jejich slabosti, dovedou být nervózní, panovační a utrhační. (To ale taky jistě pochopíme, když toho má nad hlavu. Je lepší se mu vyhnout...)

Teď ale mluví o tom očekávání. Vzpomínám si na jednu farnost, kde když jsem šel k oltáři, to očekávání jsem úplně cítil. Byla to městská farnost, kde se sešli lidé, kteří chtěli slyšet slovo Boží. A já jsem kolikrát při tom zvěstování měl pocit, že mi to slovo tahají z úst. Že je to slovo, které jsem si ani nepřipravil, ani nestačil promyslet, že je to úplně něco jiného, než jsem si myslel, že budu říkat. To jejich očekávání bylo tak velké, že jsem zakoušel to, co píše svatý Lukáš o Pánu Ježíši, že lidé viseli na jeho rtech. A to najednou kněze motivuje. Jednak k tomu, aby se připravoval, jednak k tomu, aby se za farnost modlil a aby se skutečně pro ně snažil zvěstovat evangelium. Čili vy něco můžete, hodně můžete.

Ale i když kněze nezměníte, může se stát jedna zvláštní proměna jako v jedné farnosti, kde měli kněze, který ani nebyl moc hodný, kázat už vůbec neuměl, a tak na ty lidi dokonce z kazatelny křičel. Kdosi jim poradil: „Tak se za toho kněze modlete.“ Tak se modlili a modlili a modlili. A kněz se neměnil. A další jim říkal: „Modlete se dál,“ tak se modlili, modlili a modlili. Uběhlo pár let, kněz se nezměnil, ale byl přeložen. A v té farnosti zůstalo pět modlitebních skupin, které vyrostly na základě toho, že se modlili za svého faráře.

Samozřejmě není jednoduché vytrvat, když kněz spíše oheň Ducha zhasí, než aby nás pozvedal. A přesto je důležité, abychom neztratili pohled víry i lásku k tomu knězi. Někdy se říká, že farnost má takového kněze, jakého si vymodlí. Diecéze má takového biskupa, jakého si vymodlí. Já si myslím, že to tak úplně pravda není. Logika Boží není taková jako naše. Ne že by modlitba neměla smysl, ale kdo nám zaručil, že když tady budu deset let klečet na podlaze, přijde svatý farář arský? Vždyť to Pán Ježíš neslibil. Určitě se posvětim já a určitě, když se za něj modlím, vyroste i moje láska k němu. A možná že i jemu pomohu, aby se otevřel pro dary, kterým se dřív neotvíral. Ale důležité je, abychom se modlili za něj i za farnost a hlavně abychom dělali to, co můžeme dělat my. Já vám nemohu zařídit, že budete mít dobrého kněze. Ale když budete dělat to, co chce Bůh, budete mít ve farnosti výborné věřící - a to budete vy. A jednou bude pro každého kněze radostí přijít do vaší farnosti. A to je také důležitá věc.

Druhá část přednášky bude, dá-li Pán, zveřejněna příště...

Sestra Marie od Navštívení: Modlíš se i za ty, které neznáš?

Sestřička v hábitu u Zdi nářků v Jeruzalémě nemůže být nenápadná – účastnila jsem se mírového pochodu, který končil u Zdi nářků, kde byl prostor k modlitbě. Akce byla velmi úspěšná a sešlo se na ní mnoho lidí. Jen kolem mě se vytvořilo podivně prázdné místo. Můj řeholní hábit byl jako „skvrna“ v židovském moři.

Jedna paní se ke mně nicméně přiblížila. „Víte, já mám sestřičky ráda,“ řekla anglicky. A vyprávěla mi, jak jí v jedné porodnici v Haifě dopadl špatně porod, a dítě zemřelo. Když se blížil porod druhého dítěte, rozhodla se pro křesťanskou porodnici. Také tam se porod zkomplikoval a lékaři se začínali obávat nejhoršího. Sestra, která o ni pečovala, se v tu chvíli omluvila: „Musím odejít, ale budu se za vás a vaše dítě modlit.“ Nakonec bylo dítě zachráněno. „Vím, že to bylo díky modlitbě té sestry,“ dodává paní.

VÝSLEDEK CHARITNÍ TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY 2012

Vybralo se celkem **21 404,- Kč**.

V letošním roce proběhla sbírka už po jedenácté. Vybíralo celkem 5 skupinek tříkrálových koledníků. V Rožmitále – 2 skupinky, ve Věšíně – 1 skupinka a 2 skupinky v Březnici. Skauti se v letošním roce pro nemoc neúčastnili.

KDO BY SE K NÁM CHTĚL PŘIDAT V PŘÍŠTÍM ROCE, AŽ Z ROŽMITÁLU NEBO Z OKOLNÍCH VESNIC, BUDEME MOC RÁDI, KDYŽ SE NÁM OZVETE.

VELKÝ DÍK PATŘÍ:

→ **DĚTEM = TŘÍKRÁLOVÝM KOLEDNÍKŮM:**

Barboře Drechslerové, Tereze Trčkové, Markétě Horychové, Darině Vengrínové, Viktorii Vengrínové, Tereze Bendové, Ivetě Vávrovské, Karlu Rolníkovi, Lukáši Michnovi

→ **VEDOUCÍM SKUPINEK:** M. Hochmutovi ml., Š. Vengrínové, J. Horníkové

→ **2 SKUPINKÁM DĚTÍ Z BŘEZNICE** pod vedením J. Bartákové a D. Nesvedové

→ **A TAKÉ VŠEM DÁRCŮM**

JAK BUDE VÝTĚŽEK SBÍRKY VYUŽIT LETOS?

KDO BY VĚDĚL VE SVÉM OKOLÍ O NĚKOM, KDO JE V NOUZI, NECHŤ TO OZNÁMÍ J. HORNÍKOVÉ NEBO H. HOCHMUTOVÉ (tel. 604 954 867).

65 % výtěžku – **na roční školné a zdravotní péči 17letého chlapce z Indie Sachina Sadhure v rámci projektu „Adopce na dálku“ (6 000,- Kč- letos vyšší částka, Sachin začal studovat vyšší stupeň školy) a také na pomoc sociálně potřebným rodinám z Rožmitálska a Březnicka.** 35 % výtěžku použije Charita ČR na provoz různých charitních zařízení a sociální pomoc u nás i v zahraničí.

KDO BY CHTĚL JEŠTĚ PŘÍSPĚT DO TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY, MŮŽE POMOCÍ DÁRCOVSKÉ SMS VE TVARU DMS KOLEDA – POSLAT NA Č. 87777 (CENA SMS JE 30 Kč, CHARITA OBDRŽÍ 27 Kč).

VYUŽITÍ PENĚZ Z PŘEDCHOZÍCH SBÍREK:

- v r. **2002 – 11 174,- Kč** – z toho 65 % – příspěvek na lyžařský výcvik 5 dětem ze 7. a 8. tříd ZŠ Rožmitál (5 x 1 400,- Kč)
- v r. **2003 – 16 321,70 Kč** – 65 % – pomoc 10 rodinám nejvíce postižených srpnovými povodněmi (10 x 1 000,- Kč) + pomoc paní po požáru
- v. r. **2004 – 17 032,50 Kč** – 65 % – příspěvek 5 sociálně potřebným dětem na obědy (6 348,- Kč) a 17 soc. potřebným dětem na školní výlet ze ZŠ a ZvŠ Rožmitál (4 845,- Kč)
- v r. **2005 – 14 645,50 Kč** – 65 % – v rámci projektu „Adopce na dálku“ zaplacen roční vzdělání a zdr. péče 11letému chlapci z Indie (cca 4 900,- Kč) a zbytek částky se převádí do r. 2006
- v r. **2006 – 18 715,- Kč** – 65 % - příspěvek na vzdělání a zdr. péči chlapci z Indie Sachinu Sadhure v rámci projektu „Adopce na dálku“ (4 900,- Kč), 1 dítěti ze soc. potřebné rodiny zaplacen lyžařský výcvik (2 247,- Kč), dětem Základní školy praktické Rožmitál – příspěvek na pobyt na Šumavě v rámci programu prevence drog a kriminality, příspěvek dětem ze ZŠ na protidrogový program u Sobeňského rybníka (1 500,- Kč), placení obědů 1 soc. potřebnému dítěti ze ZŠ, příspěvek Mateřskému centru Rozmarýnek Rožmitál p. Tř. – herní prvky pro děti (1 235,- Kč) zbytek částky se převádí do r. 2007
- v r. **2007 – 22 802,50 Kč** – 65 % - příspěvek na vzdělání a zdravotní péči chlapci z Indie Sachinu Sadhure v rámci projektu „Adopce na dálku“, dále Kč 4 900,- na zakoupení venkovního betonového stolu na stolní tenis do skateparku Březnice (koledovaly i 2 skupinky dětí v Březnici), zbytek částky se převádí do r. 2008
- v r. **2008 – 26 023,50 Kč** – 65 % – příspěvek na vzdělání a zdravotní péči chlapci z Indie Sachinu Sadhure (4 900,- Kč), příspěvek na jazykový pobyt v Anglii 1 žákovi (4 000,- Kč), příspěvek na školu v přírodě, školní výlet 3 dětem ze ZŠ (3 x 600,- Kč), zbytek částky se převádí do r. 2009

- v r. **2009 – 18 799,- Kč** – 65 % – příspěvek na vzdělání a zdravotní péči chlapci z Indie Sachinu Sadhure (4 900,- Kč), vybavení dětského koutku ve Středisku výchovné péče v Březnici (5 500,- Kč – vybíraly i 2 skupinky v Březnici), příspěvek na školu v přírodě 1 žákovi ze ZŠ (800,- Kč), příspěvek na zakoupení pomůcek, desek hudební skupině „Třemšínská kvítka“ (1 749,- Kč), příspěvek na lyžařský výcvik žákovi ze soc. potřebné rodiny (Kč 3 000,-), zbytek částky se převádí do r. 2010
- v r. **2010 – 3 750,- Kč** – **nevybíralo se po městě, jen v kostelích** – přispělo se na vzdělání a zdravotní péči chlapci z Indie Sachinu Sadhure, příspěvek na školu v přírodě 2 dětem ze soc. potřebných rodin (900,- Kč + 700,- Kč), zbytek částky se převádí do r. 2011
- v r. **2011 – 25 405,- Kč** – 65 % – příspěvek na vzdělání a zdravotní péči chlapci z Indie Sachinu Sadhure (4 900,- Kč)

Nahlédnutí do farních statistik

Starý Rožmitál

Začátkem nového roku na tomto místě opět otevíráme matriky našich farností, abychom se alespoň letmo ohlédlí zpět za uplynulými 12 měsíci.

Udělené svátosti křtu: 6 (z toho 2 dospělí, kteří byli současně biřmování)

Církevní sňatky: 1

I. svatě přijímání: 2

Církevní pohřby: 15 (do země 11, kremace 4)

Pomazání nemocných: 2

Výuku náboženství navštěvuje 20 dětí. Dospělý katechumen není žádný.

Loňského roku byly v našem farním kostele při křtu přivítány v církvi tyto děti:

Veronika Sýkorová (11. 6.), Michal Martin Štěpán (11. 6.), Markéta a Kateřina Částkovy (3.10.)

Pokřtěni byli dospělí katechumeni paní Veronika Barbora Částková a pan Petr Jan Nepomucký Soukup (23. 4.), kteří byli současně biřmováni a přistoupení i k 1. sv. přijímání.

Milosrdnému Bohu jsme svěřili v minulém roce tyto zemřelé:

Františka Eisenreicha (8. 1.), Františka Peštu (15.1), Marii Hrdinovou (23. 2.), Emila Stehlíka (12. 3.), Zdeňku Leitermannovou (19. 3.), Eva Matějkovou – rozloučení (25. 3.), Pavlu Kulovanou (26. 3.), Zdeňka Uřeše (2. 4.), Rudolfa Černého (7. 5.), Karolínu Beranovou (3. 6.), Marii Braunovou (19. 8.), Reinholda Stöckla (27. 8.), Marii Uřešovou (20. 9.), Ivu Štolbovou (11. 10.) a Vlastu Hoyerovou (5. 11.)

Na společnou cestu životem se z našeho farního kostela vydali tito manželé:

Josef Valenta a Lenka Jeníčková (9. 9.)

Hvožd'any a Bohutín

	Hvožd'any:	Bohutín
Udělené svátosti křtu:	2	2
Církevní sňatky:	1	0
I. svatě přijímání:	0	0
Církevní pohřby:	2 (oba do země)	2 (do země 1, kremace 1)
Pomazání nemocných:	0	0
Na křest se zde nikdo nepřipravuje.		Zde též není žádný katechumen.

Loňského roku byly v hvožd'anském farním kostele při křtu přivítány v církvi tyto děti:

Jakub Jan Vilímek (17. 9.), a Alena Marie Fenková (16. 10.)

Milosrdnému Bohu jsme svěřili v minulém roce tyto hvožd'anské zemřelé:

Evu Matějkovou – uložení do hrobu (25. 3) a Jiřího Kříže (11. 6.)

Na společnou cestu životem se vydali tito manželé:

Jiří Štásk a Lucie Tlamychová (5. 11.)

Loňského roku byly v bohutinském farním kostele při křtu přivítány v církvi tyto děti:

Adam Zemek (12. 6), Františka Petra Restituta Brodničková (21. 8.)

V Bohutíně jsme se rozloučili s:

Ludmilou Turkovou (8. 10.) a Bohumilou Bláhovou (21. 12.)

Z matrik vybral P. Jan Kuník

Den	Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 23. ledna do 5. února 2012					
	Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bohutín	Třebsko	Ostatní
	farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého				
23. 1.		mše sv. není				
24. 1.		17,00 Za Františka a Jarmilu Liškovy, celý jejich rod a d. v o.				19,00 Farní rada na faře (Změna!)
25. 1.		17,00 Za farníky				18,00 Biblická hodina ve Spol. centru
26. 1.		8,30 Volná intence				17,00 mše sv. Voltuši
27. 1.		18,00 Za Miloslava Máru a rodinu Šaršovu				19,00 Příprava na biřmování na faře
28. 1.		18,00 Za Karla Kozla, rodiče a sourozence			15,00	
29. 1.	8,15 Za farníky		9,45	11,30		9,30 zkouška Třemš. kvítek na faře
30. 1.		mše sv. není				
31. 1.		17,00 Za farníky				
1. 2.		17,00 Za upevnění víry a B. požehnání pro rodiny Poláků a Hudečků				18,00 Modlitební skupina ve Spol. centru
2. 2.		8,30 Za Marii Varvařovskou, manžela Josefa a vnučku Janu				14,30 mše sv. v Centru sociálních služeb
3. 2.		18,00 Volná intence		19,00 – fara Setkání s farníky		
4. 2.		18,00 Za Anežku Skaličkovou a její rodiče			15,00	
5. 2.	8,15 Za Josefa a Františku Drechslerovy a jejich zete Miloslava Muchnu		9,45	11,30		

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2012